

delse paa Stempel-Intraderne, saameget mere, som Lovforslaget nærmest angik en vis Klasse af Omsætninger, som egentlig slet ikke tidligere har fundet Sted. Det er ganske rigtigt, at jeg under hiin Sags Forhandling fremhævede det Unskelige i at faae nogle analoge Forandringer i Stempellovgivningen; men den ærede Rigsdagsmand tager feil, naar han antager, at jeg havde skillet noget Forslag derom ved hiin Sag; jeg lod det tværtimod være, fordi man dengang gik ud fra den Forudsætning, at det ikke vilde vare længe, inden man fik en almindelig Undersøgelse af den hele Stempellovgivning og et Lovforslag om Forandringer i den, og det er denne Betragtning, der ogsaa for en væsentlig Grad bevæger mig til at modsætte mig det foreliggende Lovforslag.

S. M. Petersen: Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) har ved en tidligere Lejlighed om dette Forslag i Almindelighed udtalt, at alle Forslag, der gik ud paa en Lettelse i Skatter og Afgifter, havde Krav paa Sympathi; det har ogsaa vist sig, at det ærede Medlem har skænket dette Forslag en vis Sympathi; men jeg troer, at den bedste Sympathi, han kunde have skænket det, og den bedste Tjeneste, han kunde have gjort det, havde været at faae det rettet, mens der var Tid dertil; nu er det for sildigt, nu kan det ikke skee. Jeg skal imidlertid endnu tilføie, at jeg vilde betragte en saadan Ændring i Loven, som paalægger en Creditor som Pligt at skulle underskrive en Transport, som en unaturlig Tvang; det maa overlades aldeles til den private Overeenskomst, og naar den ærede Taler siger, at efter den nuværende Lovgivning er Forholdet anderledes, det er det samme, enten Debitor befoestede en Transport

eller en ny Obligation, saa skal jeg dog i saa Henseende bemærke, at ved Transporten er han fri for nye Thinglæsningsudgifter, og det er dog ogsaa Noget; det er allerede nu en Lettelse for Debitor, at Obligationen blev transporteret istedetfor at udstede en ny; men naturligtvis vil Lettelsen, dersom dette Lovforslag bliver til Lov, blive større.

Alberti: Måttet jeg ikke har finde at gaae ind i Detaillen af det foreliggende Spørgsmaal, saa vil jeg dog anføre et Par Bemærkninger for at klare den urigtige Forestilling, som det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) maaskee har kunnet udbrede ved sine Bemærkninger. Det foreliggende Forslag omhandler § 8 i Stempelpapirs-Forordningen af 1828, og denne Paragraph omhandler igjen flere forskjellige Slags Documenter. Af disse Documenter er der nogle, hvis Transport paa ustemplet Papir synes at være indlysende for den sunde Fornuft; jeg henregner dertil Domme og Forlig; jeg troer, at det er en reen Beskatningsopfindelse, at det er Pligt at skrive Transporter paa saadanne Documenter som Domme og Forlig paa stemplet Papir. Der findes i bemeldte § 8 omtalt andre Documenter, som dette Lovforslag især vil faae Indflydelse paa, og det er staaende Obligationer med Pant i faste Eiendomme; men, naar Lovforslaget vedtages saaledes, som det er fremlagt, saa faaer man den Regel ud, at hvergang der udstedes Skjøde paa en fast Eiendom, saa skal der ogsaa udstedes nye Panteobligationer, altsaa kommer efter Forslaget en Obligation til at løbe ligesaa længe, som Skjødet lyder paa samme Eier; men, naar Skjødehaverens Person forandres, saa skal ogsaa Obligationen fornyes.